कुलीना शीलसम्पन्ना प्राणेभ्योऽपि गरीयसी। महिषी पाण्डुपुत्राणां तथाविनिकृता त्वया।
जानन्ति कुरवः सर्व्वे यथोक्ताः कुरुसंसदि। दुःशासनेन कौन्तेयाः प्रव्रजन्तः परन्तपाः।
सम्यग्वृत्तेष्वलुब्धेषु सततं धर्म्मचारिषु। स्वेषु बन्धुषु कः साधुश्चरेदेवमसाम्प्रतं।
नृशंसानामनार्य्याणां पुरुषाणाञ्च भाषणं। कर्णदुःशासनाभ्याञ्च त्वया च बहुशः कृतं। ४२७०
सह मात्रा प्रदग्धुन्तान् बालकान् वारणावते। आस्थितः परमं यत्नं न समृद्धञ्च तत्तव।
ऊषुश्च सुचिरं कालं प्रच्छन्नाः पाण्डवास्तदा। मात्रा सहैकचक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने।
विषेण सर्पबन्धैश्च यतिताः पाण्डवास्त्वया। सर्व्वोपायैर्विनाशाय न समृद्धञ्च तत्तव।
एवंबुद्धिः पाण्डवेषु मिथ्यावृत्तिः सदा भवान्। कथन्ते नापराधोऽस्ति पाण्डवेषु महात्मसु।
यच्चैभ्यो याचमानेभ्यः पित्र्यमंशं न दित्ससि। तच्च पाप प्रदातासि भ्रष्टैश्वर्य्यो निपातितः। ४२७५
कृत्वा बहून्यकर्म्माणि पाण्डवेषु नृशंसवत्। मिथ्यावृत्तिरनार्य्यः सन्नद्य विप्रतिपद्यसे।
मातापितृभ्यां भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च। शाम्येति मुहुरुक्तोऽसि न च शाम्यसि पार्थिव।
शमे हि सुमहाल्लाभस्तव पार्थस्य चोभयोः। न च रोचयसे राजन् किमन्यत् बुद्धिलाघवात्।
न शर्म्म प्राप्स्यसे राजन्नुल्लङ्घ्य सुहृदां वचः। अधर्म्ययमयशस्यञ्च क्रियते पार्थिव त्वया।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं ब्रुवति दाशार्हे दुर्य्योधनममर्षणं। दुःशासन इदं वाक्यमब्रवीत् कुरुसंसदि। ४२८०
न चेत् सन्धास्यते राजन् स्वेन कामेन पाण्डवैः। बद्धा किल त्वां दास्यन्ति कुन्तीपुत्राय कौरवाः।
वैकर्त्तनं त्वाञ्च माञ्च चीनेतान्मनुजर्षभ। पाण्डवेभ्यः प्रदास्यन्ति भीष्मो द्रोणः पिता च ते।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ भ्रातुरेतद्वचः श्रुत्वा धार्त्तराष्ट्रः सुयोधनः। क्रुद्धः प्रातिष्ठितोत्थाय महानाग इव श्वसन्।
विदुरं धृतराष्ट्रञ्च महाराजञ्च बाह्लिकं। कृपञ्च सोमदत्तञ्च भीष्मं द्रोणं जनार्द्दनं।
सर्व्वानेताननादृत्य दुर्म्मतिर्निरपत्रपः। अशिष्टवदमर्य्यादो मानो मान्यावमानिता। ४२८५
तं प्रस्थितमभिप्रेत्य भ्रातरो मनुजर्षभं। अनुजग्मुः सहामात्या राजानश्चापि सर्व्वशः।
सभायामुत्थितं क्रुद्धं प्रस्थितं भ्रातृभिः सह। दुर्य्योधनमभिप्रेत्य भीष्मः शान्तनवोऽब्रवीत्।
धर्म्मार्थावभिसंत्यज्य संरम्भं योऽनुमन्यते। हसन्ति व्यसने तस्य दुर्हृदो न चिरादिव।
दुरात्मा राजपुत्रोऽयं धार्त्तराष्ट्रोऽनुपायवित्। मिथ्याभिमानी राज्यस्य क्रोधलोभवशानुगः।
कालपक्वमिदं मन्ये सर्व्वक्षत्रं जनार्द्दन। सर्व्वे ह्यनुसृता मोहात् पार्थिवाः सह मन्त्रिभिः। ४२९०
भीष्मस्याथ वचः श्रुत्वा दाशार्हः पुष्करेक्षणः। भीष्मद्रोणमुखान् सर्व्वानभ्यभाषत वीर्य्यवान्।
सर्व्वेषां कुरुवृद्धानां महानयमतिक्रमः। प्रसह्य मन्दमैश्वर्य्यं न नियच्छत यन्नृपं।
तत्र कार्य्यमहं मन्ये कालप्राप्तमरिन्दमाः। क्रियमाणे भवेत् श्रेयस्तत्सर्व्व शृणुतानघाः।
प्रत्यक्षमेतत् भवतां यद्वक्ष्यामि हितं वचः। भवतामानुकूल्येन यदि रोचेत भारताः।
भोजराजस्य वृद्धस्य दुराचारो ह्यनात्मवान्। जीवतः पितुरैश्वर्य्यं हृत्वा मृत्युवशङ्गतः। ४२९५
उग्रसेनसुतः कंसः परित्यक्तः स्वबान्धवैः। ज्ञातीनां हितकामेन मया शस्तो महामृधे।